ADIYAMAN ÜNİVERSİTESİ SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ DERGİSİ
ISSN: 1308–9196 / e-ISSN:1308-7363

Yıl: 18 Sayı: 51 Aralık 2025

Yayın Geliş Tarihi: 13.07.2025 Yayına Kabul Tarihi: 14.11.2025

DOI Numarası: https://doi.org/10.14520/adyusbd.1741231
Makale Türü: Araştırma Makalesi / Research Article
Atıf/Citation: Eryer, A. (2025). Aile Yardımı Harcamaları, Ekonomik Büyüme ve Sosyal Küreselleşme İlişkisi: Fourier ADL Analizi. *Adıyaman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (51), 437-460.

AİLE YARDIMI HARCAMALARI, EKONOMİK BÜYÜME VE SOSYAL KÜRESELLEŞME İLİŞKİSİ: FOURİER ADL ANALİZİ

Ayşe ERYER*

Özet

Aile yardımı harcamaları, devletlerin sosyal refah politikaları kapsamında ailelere maddi destek sağlayarak toplumsal dayanışmayı güçlendirdiği önemli bir araçtır. Bu harcamalar, özellikle düşük gelirli kesimlerin yaşam kalitesini artırarak ekonomik büyümeye katkı sağlayabilmektedir. Ayrıca sosyal küreselleşmenin etkisiyle de ülkeler arasındaki refah devleti uygulamaları daha çok karşılaştırılmakta ve ekonomik büyümeye olumlu ya da olumsuz etkisi incelenmektedir. Bu kapsamda çalışmada, Türkiye'de 1980–2022 dönemi verilerini kullanarak aile yardımı harcamaları ve sosyal küreselleşmenin ekonomik büyüme üzerindeki etkilerini incelemiştir. Fourier ADL eşbütünleşme testi sonuçları, söz konusu değişkenler ile ekonomik büyüme arasında uzun vadeli bir ilişkinin varlığına işaret etmektedir. FMOLS yöntemiyle yapılan analizlerde, hem aile yardımı harcamalarının hem de sosyal küreselleşmenin ekonomik büyüme üzerinde anlamlı ve olumlu etkileri bulunduğu görülmüştür. Sosyal küreselleşmenin etkisinin daha yüksek düzeyde olması, küresel sosyal dinamiklerin ekonomik kalkınmada önemli bir rol oynadığını göstermektedir.

Anahtar Kelimeler: *Aile Yardımı Harcamaları, Ekonomik Büyüme, Sosyal Küreselleşme*

* Dr., ayse_zabun46@hotmail.com, Kahramanmaraş / Türkiye

RELATIONSHIP BETWEEN FAMILY ASSISTANCE EXPENDITURES, ECONOMIC GROWTH AND SOCIAL GLOBALIZATION: FOURIER ADL ANALYSIS

Abstract

Family assistance expenditures are an important tool through which governments strengthen social solidarity by providing financial support to families within the scope of social welfare policies. These expenditures can contribute to economic growth by improving the quality of life, particularly for low-income groups. Furthermore, due to the impact of social globalization, welfare state practices across countries are increasingly being compared and their positive or negative impact on economic growth is being examined. In this context, the study examines the effects of family assistance expenditures and social globalization on economic growth using data from 1980–2022 in Türkiye. Fourier ADL cointegration test results indicate the existence of a long-term relationship between these variables and economic growth. Analyses conducted with the FMOLS method revealed that both family assistance expenditures and social globalization have significant and positive effects on economic growth. The higher impact of social globalization suggests that global social dynamics play a significant role in economic development.

Keywords: *Family Assistance Expenditures, Economic Growth, Social Globalization*

1.Giriş

Ekonomik büyüme, gelir eşitsizliği ve sosyal refah politikaları arasındaki ilişki, iktisat literatüründe giderek daha fazla tartışılan çok boyutlu bir olgudur. Bu bağlamda, aileye yönelik sosyal harcamalar – özellikle doğrudan transferler, çocuk bakım destekleri ve ebeveyn izni gibi politikalar – sadece yoksulluğun azaltılması ve toplumsal eşitliğin güçlendirilmesi açısından değil, aynı zamanda uzun vadeli ekonomik büyüme üzerindeki potansiyel etkileri bakımından da önem arz etmektedir. Sosyal refah politikalarının temel bileşenlerinden biri olan bu harcamaların hem mikro hem de makro düzeyde etkileri bulunmaktadır.

Mevcut araştırmalar, aile yardımı gibi sosyal harcamaların, yoksulluk ve gelir eşitsizliğini azaltma konusunda etkili olduğunu, ancak doğrudan ekonomik büyümeyi artırma konusunda daha sınırlı ve bağlamsal etkiler sunduğunu göstermektedir (Cammeraat, 2020:110). Bununla birlikte, sosyal harcamaların sadece miktarı değil, aynı zamanda içeriği ve bileşimi de son derece belirleyicidir. Örneğin, yaşlılık yardımları, işgücü piyasası politikaları ve aileye yönelik desteklerin birbirinden farklı büyüme etkileri bulunmaktadır. Literatürde özellikle hedefe yönelik sosyal harcamaların hem ekonomik büyümeyi destekleyici hem de eşitsizliği azaltıcı etkiler yarattığı vurgulanmaktadır (Bação, Duarte & Simões, 2024: 4).

Sosyal harcamaların ekonomik performans üzerindeki etkisi, sadece ekonomik yapıdan değil, aynı zamanda kurumsal kapasite ve yönetişim kalitesi gibi unsurlardan da etkilenmektedir. Hükümet etkinliği yüksek olan ülkelerde, kamu sosyal harcamalarının büyüme üzerindeki olumlu etkisinin daha belirgin şekilde hissedildiği, özellikle yüksek gelirli ülkelerde bu etkinin daha güçlü olduğu gösterilmiştir (Cooray & Nam, 2024: 60–61). Bu bulgular, sosyal harcama politikalarının başarıya ulaşmasının, sadece politika tercihine değil, aynı zamanda bu politikaların uygulanma kapasitesine de bağlı olduğunu ortaya koymaktadır.

Küreselleşmenin toplumsal boyutu, yani sosyal küreselleşme, sosyal politika tercihlerine yönelik yeni dinamikler doğurmuştur. Uluslararası etkileşim, bilgi ve değerlerin sınır ötesi yayılımı, sosyal harcamaların yapısını ve kapsamını etkileyebilecek önemli bir değişkendir. Ancak, bu etkinin bölgesel farklılıklar gösterdiği görülmektedir. Örneğin, Asya ülkelerinde sosyal küreselleşmenin aile yardımı gibi sosyal harcamaları artırmadığı, çünkü bu bölgelerde hâlen aile içi dayanışmanın ve özel yardımların daha baskın olduğu ortaya konmuştur

(Potrafke, 2018:5). Bu durum, kültürel normların ve sosyal yapının sosyal politika tercihlerindeki rolünü ön plana çıkarır.

Öte yandan, bazı sosyal harcama bileşenlerinin – özellikle sağlık harcamalarının – ekonomik eşitlik üzerindeki etkisinin karmaşık olabileceği de belirtilmiştir. Bazı bulgular, sağlık harcamalarının sosyal yardımların eşitsizliği azaltıcı etkisini dengeleyebileceğini ya da sınırlayabileceğini göstermektedir (Liu, 2025: 7). Bu da harcama bileşimindeki ağırlıkların ve önceliklerin dikkatle tasarlanması gerektiğine işaret etmektedir.

Sonuç olarak, aile yardımı harcamaları, ekonomik büyüme ve sosyal küreselleşme arasındaki ilişki, tek boyutlu bir yapıdan ziyade çok katmanlı ve bağlama duyarlı bir nitelik taşımaktadır. Bu ilişkiler; harcama bileşiminin niteliği, hükümetlerin yönetişim kapasitesi, bölgesel kültürel normlar ve gelir düzeyleri gibi bir dizi faktörün etkileşimiyle şekillenmektedir.

Bu çalışmanın temel amacı, Türkiye'de aile yardımı harcamalarının ekonomik büyüme üzerindeki etkisini, sosyal küreselleşme değişkenini de dâhil ederek ampirik olarak analiz etmektir. Bu bağlamda çalışmada, Fourier ADL eşbütünleşme testi ve FMOLS yöntemi ile uzun dönemli ilişkiler değerlendirilmiş; aileye yönelik sosyal harcamaların makroekonomik performans üzerindeki rolü sorgulanmıştır. Literatürde genellikle sosyal harcamaların eşitsizlik ve yoksulluk üzerindeki etkileri ön plana çıkarılırken, bu çalışma aile yardımı harcamalarının büyüme üzerindeki etkisine odaklanarak, konuya farklı bir boyut kazandırmaktadır. Ayrıca sosyal küreselleşmenin sosyal harcamalar yoluyla büyümeye etkisini dikkate alması açısından da özgün bir yaklaşım sunmakta ve mevcut ampirik literatüre katkı sağlamaktadır.

2.Literatür

Sosyal harcamaların ekonomik büyüme üzerindeki etkisi, kamu maliyesi ve kalkınma ekonomisi literatüründe uzun süredir tartışılan önemli bir konudur. Özellikle aile yardımları gibi hedefe yönelik sosyal harcama türleri, yalnızca toplumsal refahı artırmakla kalmayıp aynı zamanda iş gücü arzı, demografik yapı ve tüketim davranışları üzerinden makroekonomik göstergeleri de etkileyebilmektedir. Bu bağlamda, sosyal devletin dönüşümü, küreselleşmenin etkileri ve demografik değişimler, sosyal harcamaların ekonomik büyüme ile olan ilişkisini yeniden değerlendirmeyi gerekli kılmaktadır. Aşağıda sunulan literatür taraması, bu ilişkinin ampirik olarak nasıl ele alındığını ve özellikle aile yardımı harcamalarının büyüme üzerindeki etkisine yönelik bulguları ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Gauthier ve Hatzius (1997), 1970–1990 döneminde 22 sanayileşmiş ülkeyi kapsayan çalışmalarında, ailelere yönelik devlet desteklerinin uzun vadeli etkilerini incelemiş ve devlet desteklerinin ortalama %25 artırılması durumunda, kadın başına düşen doğurganlık oranında 0,07 puanlık bir artış sağlanabileceğini ortaya koymuştur. Bu bulgu, doğurganlık üzerindeki etkinin sınırlı olmakla birlikte, sosyal politika araçlarının nüfus dinamikleri üzerinde anlamlı etkiler yaratabileceğine işaret etmektedir.

Björklund (2006) ise İsveç'te 1925–1958 yılları arasında doğan kadınlar üzerinde gerçekleştirdiği çalışmada, aile desteklerinin yalnızca doğurganlık oranlarını artırmakla kalmayıp, doğumlar arasındaki süreyi kısalttığını ve dönemsel doğurganlık eğilimlerinde dalgalanmalara yol açtığını belirtmektedir. Bu sonuç, doğurganlığın yalnızca yapısal değil, aynı zamanda politik müdahalelere duyarlı bir davranış biçimi olduğunu göstermektedir.

Oberlin vd., (2007) tarafından yapılan çalışmada ise aile ödeneklerinin çok boyutlu işlevleri vurgulanmaktadır. Araştırmaya göre, bu ödenekler sadece doğum oranlarını teşvik etmek ya da sağlık politikalarını desteklemekle sınırlı değildir; aynı zamanda yoksullukla mücadele, eğitime erişim ve sosyal risklerin paylaşımı gibi daha geniş sosyal hedeflere de hizmet edebilmektedir. Bu yönüyle aile yardımları, sosyal refah devletinin temel araçlarından biri olarak değerlendirilmektedir.

Atatanır (2011), sosyal güvenlik politikalarının bireyi tam anlamıyla koruyabilmesi için aile ve çocuk temelli yaklaşımlarla bütünleştirilmesi gerektiğini vurgulamaktadır. Çalışmada, ülkeler arasında aile yardımlarının sosyal güvenlik sistemine entegrasyon biçimlerinin farklılaştığı belirtilmekte; bu yardımların bazı ülkelerde sosyal sigorta kapsamında, bazılarında ise gelir desteği olarak uygulandığı ifade edilmektedir. Demografik yapının ve aile biçimlerinin değişimiyle birlikte sosyal politikaların yönünün de etkilendiği, Türkiye'de aile yardımlarının modern bir sosyal güvenlik aracı olarak geliştirilebileceği sonucuna ulaşılmaktadır. Atatanır (2011), demografik yapının sosyal güvenlik sistemleri üzerindeki etkisine dikkat çekerken, aynı zamanda sosyal güvenlik politikalarının da doğum oranı, yaşam süresi, göç ve yaş piramidi gibi demografik göstergeler üzerinde belirleyici rol oynayabileceğini ifade etmektedir. Bu çift yönlü ilişki, sosyal güvenlik sistemlerinin sadece pasif bir yanıt aracı değil, aynı zamanda demografik değişimleri yönlendirebilecek aktif bir politika alanı olduğunu ortaya koymaktadır.

Koyuncu ve Sarıtaş (2017), 1970–2013 dönemine ait verilerle Türkiye'de küreselleşme ile ekonomik büyüme arasındaki kısa ve uzun vadeli ilişkileri incelemişlerdir. Çalışmada üç farklı büyüme göstergesine dayalı olarak üç ayrı model kurulmuş ve analizlerde ARDL sınır testi yöntemi kullanılmıştır. Ayrıca modelin hata düzeltme formu aracılığıyla kısa ve uzun dönem katsayıları tahmin

edilmiş; son olarak Toda-Yamamoto yaklaşımı çerçevesinde Granger nedensellik testi uygulanmıştır. Elde edilen bulgulara göre, uzun vadede küreselleşme ile ekonomik büyüme arasında anlamlı ve pozitif bir ilişki bulunmasına rağmen, kısa vadede anlamlı bir ilişki tespit edilememiştir. Nedensellik testleri ise her üç modelde de büyüme ile küreselleşme arasında yönlü bir nedensellik olmadığını göstermiştir.

Malyovanyi vd. (2018), sosyal harcamaların ekonomik büyüme üzerindeki etkisini hem teorik hem de ampirik düzeyde incelemektedir. OECD ülkeleri verileri kullanılarak 1980–2013 dönemi için yapılan analizde, Pooled Mean Group (PMG) ve Sabit Etkiler Modeli uygulanmıştır. Çalışma, sosyal harcamaların finansman biçimleri (kamusal/özel; dağıtım/biriktirme temelli) ve Esping-Andersen'in refah devleti tipolojisine göre gruplanan ülkeler çerçevesinde uzun dönemli etkilerini değerlendirmiştir. Sonuçlar, toplam sosyal harcama oranındaki artışın ekonomik büyümeyi olumsuz etkilediğini; buna karşın özel sosyal harcamalardaki artışın büyümeyi desteklediğini göstermektedir.

Kılıçarslan ve Dumrul (2018), 1980–2015 döneminde Türkiye'de küreselleşmenin ekonomik büyüme üzerindeki etkisini incelemişlerdir. Çalışmada, KOF küreselleşme endeksi ve alt bileşenleri (ekonomik, sosyal, siyasal) kullanılarak analiz gerçekleştirilmiş; uzun dönemli ilişkiyi test etmek amacıyla FMOLS (Fully Modified Ordinary Least Squares) eşbütünleşme yöntemi uygulanmıştır. Bulgular, genel olarak ekonomik ve sosyal küreselleşmenin büyümeyi olumlu etkilediğini, buna karşılık siyasal küreselleşmenin büyüme üzerinde olumsuz etkiler yarattığını göstermektedir.

Ersin ve Baş (2019), 1980–2016 dönemini kapsayan ve beş ülkeyi içeren çalışmalarında sosyal harcamalar ile ekonomik büyüme arasındaki ilişkiyi

incelemiş; bu amaçla Pedroni panel eşbütünleşme testi ve Dumitrescu-Hurlin panel nedensellik analizlerini kullanmışlardır. Elde ettikleri bulgular, sosyal harcamaların ekonomik büyümeyi pozitif yönde etkilediğini göstermektedir.

Özdemir ve Karabayır (2019) çalışmasında aile yardımlarının iki temel işlevini vurgular. İlk olarak, bu yardımlar kadınların iş gücüne katılımı ile annelik rolleri arasında denge kurmalarını kolaylaştırarak doğurganlık kararlarını destekler. İkinci olarak ise, gelir dağılımını dengeleyerek ailenin asgari gelir düzeyini güvence altına alır ve sosyal bütünlüğü korur. Bu çerçevede aile yardımları, sadece ekonomik değil, aynı zamanda toplumsal eşitlik ve sosyal bütünleşme açısından da kritik bir politika aracı olarak değerlendirilmektedir.

Öztürk (2020), çalışmasında Türkiye'de 1980-2016 dönemi için sosyal harcamaların ekonomik büyüme üzerindeki etkisini incelemişlerdir. Yapılan ampirik analizler sonucunda sosyal harcamalar ve ekonomik büyüme arasında tek yönlü bir nedensellik ilişkisinin olduğu belirlenmiştir.

Dağlıoğlu ve Bektaş (2022), Türkiye'de çocuklara yönelik çeşitli yardımların, ILO'nun 102 Sayılı Sözleşmesi çerçevesinde aile yardımı olarak değerlendirilip değerlendirilemeyeceğini incelemiştir. Çalışmada, mevcut yardımların bir kısmının aile yardımı niteliği taşıdığı, ancak bu desteklerin kurumsal bir sosyal güvenlik kolu altında toplanması hâlinde daha etkin ve eşitlikçi bir yapıya kavuşabileceği sonucuna ulaşılmıştır.

Kaya ve Çadırcı (2022), çalışmasında 1980-2019 dönemi için Türkiye'de küreselleşme ve ekonomik büyüme ilişkisi zaman serisi teknikleri ile incelenmiştir. Elde edilen bulgularda, ekonomik büyüme ve küreselleşme arasında pozitif bir ilişkinin varlığı bulunmuştur.

Kavurmacı ve Gündüz (2023), yaşlı nüfusun artan oranı karşısında sosyal harcamaların sürdürülebilirliğine ilişkin oluşan kaygılara odaklandıkları çalışmalarında, 1981–2017 dönemine ait 21 OECD ülkesine ait verilerle aile yardımları ile yaşlı nüfus oranı arasındaki ilişkiyi incelemişlerdir. Emirmahmutoğlu ve Köse (2011) tarafından geliştirilen çok değişkenli nedensellik yöntemiyle gerçekleştirilen analiz sonucunda, aile yardımlarının yaşlı nüfus üzerinde belirleyici bir etkisi olduğu tespit edilmiştir. Özellikle Türkiye, İsviçre, Japonya ve Yeni Zelanda'da bu ilişkinin güçlü olduğu görülmüş; demografik dönüşüm bağlamında aile politikalarının yaşlanma olgusu ile ilişkili önemli bir unsur olduğu vurgulanmıştır.

Yıldırım ve Cankeçoğlu (2023), çalışmasında küreselleşme, ekonomik büyüme ve sosyal yardımlar arasındaki ilişkiyi 2008-2019 dönemi veri seti kapsamında 45 ülke için panel veri analizi tekniği ile incelemiştir. Ülkelerde kişi başına düşen GSYİH seviyesi yükseldikçe, sosyal koruma harcamalarının da arttığı gözlemlenmiştir. Bununla birlikte, gelir düzeyindeki artışa rağmen, gelişmekte olan ülkelerin, gelişmiş ülkelere kıyasla sosyal yardım harcamalarına daha fazla kaynak ayırmak zorunda kaldıkları anlaşılmaktadır.

Koç ve Gülşen (2024), çalışmalarında Türkiye için sosyal harcamalar ve ekonomik büyüme ilişkisi Türkiye için incelenmiştir. Zaman serisi tekniklerinin kullanıldığı çalışmada sosyal harcamalar ve ekonomik büyüme arasında uzun dönemli bir ilişkinin olduğu belirlenmiştir. Ayrıca VECM analizi sonucunda sosyal harcamalardaki artışın uzun dönemde dengeye geleceği elde edilmiştir.

Lakat vd. (2025), Endonezya'da kamu harcamalarının kişi başına düşen gelir ve bölgesel ekonomik büyüme üzerindeki etkisini analiz etmektedir. 2018–2022 dönemine ait 508 bölgeyi kapsayan panel veri seti kullanılarak Sabit Etkiler Modeli (FEM) uygulanmıştır. Bulgular, personel ve mal-hizmet harcamalarının

ekonomik büyüme üzerinde olumlu etkide bulunduğunu, buna karşılık sermaye harcamalarının olumsuz etkiler yarattığını göstermektedir. Faiz ödemelerinin pozitif etkisi, etkin borç yönetiminin önemine işaret etmektedir. Öte yandan, sübvansiyon, hibe ve sosyal yardım harcamalarının etkilerinin tutarsız olması, kaynak tahsisinde etkinlik sorunlarına işaret etmektedir.

Literatür genel olarak değerlendirildiğinde sosyal harcamalar ve büyüme ilişkisine odaklanılmış küreselleşme endeksinin az kullanıldığı belirlenmiştir. Çalışmanın hem bu yönüyle hem de kullanılan yöntem yönüyle literatüre katkı sağlayacağı öngörülmektedir.

3.Yöntem ve ampirik uygulama Sonuçları

3.1.Veri Seti Özellikleri ve Yöntem

OECD sosyal harcamaları nakit yardımları, doğrudan ayni mal ve hizmet sunumlarını ve sosyal amaçlı vergi indirimlerini içeren bir mekanizma olarak tanımlar. Ayrıca yardımların düşük gelirli haneleri, yaşlıları, engellileri, hastaları, işsizleri veya gençleri hedef almasının yanı sıra bu yardım programlarının "sosyal" olarak değerlendirilmesi için kaynakların haneler arasında yeniden dağıtılmasını ya da zorunlu katılımı içermesi gerektiğini de vurgular (OECD, 2022a). Araştırma çerçevesinde ele alınan "aile yardımı harcamaları" ise, mali destek de dâhil olmak üzere yalnızca ailelere ve çocuklara yönelik yapılan kamu harcamaları olarak ifade edilmektedir. Aile yardımlarına ilişkin üç tur kamu harcaması bulunmaktadır. Bu harcamalar çocuklu ailelere çocukla ilgili yapılan yardımlar dâhil nakit transferler (nakit yardımlar), ebeveyn izni dönemlerinde yapılan gelir desteği ödemeleri ve tek ebeveynli aileler için gelir desteği şeklindedir (OECD, 2022b).

Çalışmada kapsamında kullanılan bir diğer değişken sosyal küreselleşme değişkenidir. Sosyal küreselleşme, insanların, düşüncelerin, kültürlerin ve bilgilerin dünya çapında yayılımını ifade eder. Bu olgu; internet, sosyal ağlar,

uluslararası eğitim programları ve turizm gibi unsurlar aracılığıyla hız kazanmıştır. Sosyal küreselleşme, kültürel etkileşimleri artırarak farklı toplumlar arasında daha fazla anlayış ve iş birliği oluşmasına katkı sağlar. Ayrıca, bireylerin ve toplulukların küresel gelişmeler ve eğilimlerle daha çok karşılaşmasına olanak tanıdığını vurgular. Ancak bu süreç, aynı zamanda kültürel benzeşme ve yerel kültürlerin yok olma tehlikesi gibi kaygıları da beraberinde getirmektedir (Carole, 2022:1-20). Sosyal küreselleşme endeksi, ekonomik olmayan akımları (iletişim, kültür, insan hareketliliği) da dikkate alır. Aile yardımı (örneğin nakdi yardımlar, sosyal hizmetler, transferler) gibi "hane halkına doğrudan destek" niteliğindeki harcamalar, devletin sosyal koruma mekanizmalarıyla, refah devleti yaklaşımlarıyla bağlantılı bir parametredir. Bu yardım mekanizmaları, yalnızca ekonomik politikalarla değil, aynı zamanda toplumun sosyal yapısı, sosyal bağlantıların yoğunluğu, kültürel etkileşim ve iletişim ağları ile de ilişki kurmaktadır. Çalışmada da bu yüzden tercih edilmiştir.

Çalışmada Türkiye'nin 1980-2022 dönemine ait ekonomik büyüme, Aile yararına yapılan kamu sosyal harcamaları (% of GDP) ve sosyal küreselleşme endeksi verileri kullanılmıştır. Zaman serileri analizinin kullanıldığı çalışmada değişkenlerin logaritmik dönüşümleri ile çalışılmış ve Eviews ekonometrik paket programı kullanılmıştır. Ampirik analizde kullanılan model Denklem 1'de gösterilmektedir. Çalışmada kullanılan model Malyovanyi vd. (2018), Santos ve Simones (2021), Yıldırım ve Cankeçoğlu (2023), Lakat vd. (2025) çalışmalarından esinlenerek ve farklı kontrol değişkenler eklenerek oluşturulmuştur.

$$LNGSYH_t = \beta_0 + \beta_1 LNKSH_t + \beta_2 LNSK_t + \mu_t \quad (1)$$

Denklem 1'de t, çalışmanın zaman dilimini, μ_t ise, stokastik hata terimi temsil etmektedir. Denklem 1'e göre, LNGSYİH bağımlı değişkendir. Gayri Safi Yurt İçi Hasılayı değerlerini göstermek için kullanılmıştır. LNKSH aile yararına yapılan kamu sosyal harcamaları (%GSYİH)'dır ve sosyal yardım türlerinden aile yardımı

harcamaları olarak değerlendirilmektedir. LNSK ise sosyal küreselleşme endeksidir. LNKSH ve LNSK bağımsız değişkenler olarak modelde dahil edilmiştir. LNKSH ve LNSK'nın ekonomik büyüme üzerinde olumlu veya olumsuz etkileri olabilmektedir. Seriler arasındaki doğrusal olmayan ilişkileri daha doğru biçimde inceleyebilmek ve tahmin sonuçlarının güvenilirliğini yükseltmek için değişkenlerin logaritmik dönüşüme uğratılması tavsiye edilmektedir (Özkurt, 2024:266). Değişkenlere yönelik veri kaynakları, açıklamaları Tablo 1'de gösterilmektedir.

Tablo 1. Değişkenler ve Açıklamaları

Değişkenler	Açıklamaları	Dönem/Kaynak
LNGSYİH	Logaritmik GSYİH (Current ABD$)	OECD/1980-2022
LNKSH	Logaritmik Aile Yararına Yapılan Kamu Harcamaları(%GSYİH)	OECD/1980-2022
LNSK	Logaritmik Sosyal Küreselleşme Endeksi	KOF İsviçre Ekonomi Araştırmaları Enstitüsü/1980-2022

Öncelikle ekonometrik uygulamada Christopoulos ve León-Ledesma (2010)'nın geliştirdiği Fourier ADF (FADF) birim kök testi ile değişkenlerin durağanlık durumları tespit edilmiştir. Fourier ADF birim kök testi, serilerde gözlemlenebilecek yapısal kırılmalar ile doğrusal olmayan değişimleri dikkate alarak daha sağlıklı sonuçlar sunmaktadır. Serilerin durağan olmaması durumunda aralarındaki eşbütünleşme ilişkisi, Banerjee vd., (2017) tarafından geliştirilen Fourier ADL eşbütünleşme testi aracılığıyla analiz edilmiştir. Bu test, serilerdeki yapısal değişim ve doğrusal olmayan dinamikleri trigonometrik bileşenler aracılığıyla modelleyerek eşbütünleşme ilişkisini daha hassas biçimde ortaya koymayı hedeflemektedir. Eşbütünleşik oldukları belirlenen seriler için, modelde trigonometrik terimler deterministik unsur olarak dahil edilerek uzun dönem katsayı tahminleri yapılmıştır (Christopoulos ve Leon Ledesma, 2010:436-453).

Fourier ADL eş bütünleşme testi, Banerjee vd.(2017) tarafından geliştirilen eş bütünleşme testi, yapısal kırılmaları dikkate almaktadır. Fourier fonksiyonlarının modele eklenmesi ile sert yapısal kırılmalardan ziyade yumuşak geçişlere izin veren bir eş bütünleşme testi olarak bilinmektedir. Fourier genişlemesinin düşük frekanslı bileşenlerin modele eklenmesi, bu es bütünleşme testini geleneksel eş bütünleşme testlerinden daha farklı hale getirmektedir. Bu şekilde yapısal kırılma sayısının ve süresinin önceden bilinmesine ve belirlenebilmesine gerek duyulmamaktadır (Yurtkuran, 2020:68).

Fourier ADL eş bütünleşme testi şu denklem üzerinden ilerlemektedir:

$$\Delta y_t = d(t) + \beta_1 y_{t-1} + \gamma_1' x_{t-1} + \phi \Delta x_t + u_t \qquad (2)$$

$$d(t) = a_0 + y_1 \sin(\frac{2\Pi kt}{T}) + y_2 \cos(\frac{2\Pi kt}{T}) \qquad (3)$$

Burada d(t) deterministik bileşen yer almaktadır. Revize edilen modelde otokorelasyon problemine çözüm bulmak amacıyla, değişkenlerin gecikmeli değerleri modele dahil edilmiştir. Bu bağlamda alternatif hipotez, değişkenler arasında uzun vadeli bir ilişki olduğu yönünde kurulmaktadır. Her ne kadar standart t testiyle sınansa da Banerjee vd. (2017)'de verilen kritik değerler kullanılmaktadır. Eğer hesaplanan test istatistiği tablo kritik değerden büyük ise değişkenler arasında eşbütünleşme ilişkisinin olmadığını ortaya koyan H_0 sıfır hipotezin reddedilmekte eşbütünleşme ilişkisinin olduğu H_1 alternatif hipotez kabul edilmektedir (Banerje vd., 2017:116).

3.2.Ampirik Uygulama Sonuçları

Türkiye için ekonomik büyüme aile yararına yapılan kamu sosyal harcamaları ve sosyal küreselleşme arasındaki uzun dönemli ilişkinin sınanması adına yapılan bu çalışmada sonuçlar aşağıdaki gibi raporlanmıştır. Buna göre ilk önce serilerin

durağanlığı geleneksel ADF ve Fourier ADF birim kök testi ile analiz edilmiştir. Sonuçlar Tablo 2'de sunulmaktadır.

Tablo 2. Fourier ADF ve ADF birim Kök Test Sonuçları

Değişkenler	k	FADF test ist.	F test İst.	ADF test ist.	1.fark ADF test ist.	FADF Kritik Değerler		
						%1	%5	%10
LNGSYİH	1	-1.311	62.781	-0.823 (0.8021)	-6.369 (0.000)*	-4.43	-3.85	-3.52
LNKSH	1	-2.882	65.371	-1.326 (0.6083)	-5.298 (0.001)*	-4.43	-3.85	-3.52
LNSK	1	-0.238	68.152	-1.095 (0.7087)	-4.733 (0.023)**	-4.43	-3.85	-3.52

Not: *,** sırasıyla %1, %5 anlamlılık düzeyini göstermektedir.

Değişkenlerin bütünleşme derecelerini belirlemek amacıyla Fourier ADF (FADF) birim kök testi uygulanmıştır. Serilerde Fourier yapının anlamlı olup olmadığını test etmek için F testi kullanılmıştır. Sonuçların geçerliliğini pekiştirmek adına, ayrıca klasik ADF birim kök testi de uygulanmıştır. Tablo 2'de bu testlerin sonuçlarına yer verilmiştir. FADF kapsamında hesaplanan F testi istatistikleri, tüm değişkenler için %5 anlamlılık düzeyinde istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Elde edilen FADF sonuçlarına göre, tüm değişkenlerin %5 düzeyinde durağan olmadıkları belirlenmiş, yani serilerin birinci farklarında durağan oldukları sonucuna ulaşılmıştır. Bu da değişkenlerin I(1) seviyesinde bütünleşik olduğunu göstermektedir. Klasik ADF testinden elde edilen bulgular da bu sonuçları desteklemektedir. Hem FADF hem de geleneksel ADF test sonuçları, değişkenlerin birinci farklarında durağan olduklarını doğrulamaktadır. Ayrıca FADF testinden elde edilen F istatistikleri, trigonometrik terimlerin modelde yer almasının gerekli olduğunu ve bu terimlerin istatistiksel olarak anlamlı olduğunu göstermektedir. I(1) özellik gösteren seriler arasında uzun

dönemli ilişkiyi belirlemek amacıyla, Fourier yapıyı dikkate alan FADL eşbütünleşme testi uygulanmış ve bu teste ilişkin bulgular Tablo 3'te sunulmuştur.

Tablo 3. FADL Eş Bütünleşme Test Sonuçları

	Test İst.	k (frekans)	MIn AIC	
Fourier ADL	-4.482	5	-4.539	Eş Bütünleşme Var
Kritik Değerler	(%1)-4.35	(%5)-3.65	(%10)-3.28	

Elde edilen FADL eş bütünleşme sonuçlarına göre, ekonomik büyüme, aile yararına yapılan kamu harcamaları ve sosyal küreselleşme arasında uzun dönemli bir ilişkinin olduğu yönündedir. Bu amaçla Phillips ve Hansen (1990) tarafından önerilen FMOLS (Tam Modifiye Edilmiş En Küçük Kareler) yöntemi ile uzun dönem eşbütünleşme katsayıları tahmin edilmiş ve Tablo 4'te raporlanmıştır.

Tablo 4. FMOLS bulguları

Değişkenler	Katsayı	St. Hata	Olasılık Değeri
LNKSH	0.593	0.270	0.033**
LNSK	1.921	1.027	0.068***
C	0.245	3.584	0.058

Not: **, %5 ve *** %10 anlamlılık düzeyi

FMOLS bulgularına göre, aile yararına yapılan kamu sosyal harcamalarının ve sosyal küreselleşmenin ekonomik büyüme üzerindeki etkisi pozitif ve istatistiksel olarak anlamlı bulunmuştur. Aile yararına yapılan kamu sosyal harcamalarının ekonomik büyüme üzerindeki etkisi %5 güven düzeyinde anlamlıyken, sosyal küreselleşmenin ekonomik büyüme üzerindeki etkisi %10 güven düzeyinde anlamlıdır. Aile yararına yapılan kamu sosyal harcamalarda meydana gelen %1'lik bir artış ekonomik büyümeyi %0.59 oranında artırırken,

sosyal küreselleşmede meydana gelen %1'lik bir artış ekonomik büyümeyi %1.92 oranında artırmaktadır. Elde edilen bulgular literatürde, Kılıçarslan ve Dumrul (2018), Koyuncu ve Sarıtaş (2017), Lakat vd.(2025) çalışmaları ile paralellik göstermektedir.

Sonuç ve Değerlendirme

Bu çalışma, Türkiye'de aile yardımı harcamalarının ekonomik büyüme üzerindeki etkisini, sosyal küreselleşme değişkeni ile 1980–2022 dönemi verileriyle incelemeyi amaçlamıştır. Uygulanan Fourier ADL eşbütünleşme testi sonucunda, değişkenler arasında uzun dönemli bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgu, aile yardımı harcamaları ve sosyal küreselleşmenin Türkiye ekonomisinin uzun dönemli büyüme dinamikleriyle ilişkili olduğunu göstermektedir. Devamında FMOLS yöntemiyle yapılan tahminler, her iki değişkenin de ekonomik büyüme üzerinde pozitif ve anlamlı etkiler yarattığını ortaya koymuştur. Özellikle sosyal küreselleşmenin etkisi daha güçlü bulunmuş, bu da küresel değerlerin ve sosyal etkileşimin ekonomik performans üzerindeki belirleyici rolüne işaret etmektedir.

Araştırma bulguları, aileye yönelik yapılan kamu sosyal harcamaların sadece sosyal refah açısından değil, makroekonomik düzeyde de önemli etkiler doğurduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum, aile yardımı uygulamalarının salt bir sosyal destek aracı değil, aynı zamanda uzun vadede ekonomik kalkınmayı teşvik eden bir politika bileşeni olarak değerlendirilmesi gerektiğini göstermektedir. Özellikle sosyal küreselleşmenin etkisinin belirginliği, sosyal politikaların küresel normlarla uyumlu biçimde yapılandırılmasının önemini ortaya koymaktadır.

Ekonomik büyüme üzerinde aile yardımı harcamalarının ve sosyal küreselleşmenin ekonomik büyüme üzerindeki etkisinin pozitif ve anlamlı olarak belirlendiği bulgularına dayalı olarak çeşitli politika önerilerinde bulunmak

mümkündür. İlk olarak, Türkiye'de aile yardımı harcamaları hâlen farklı kurumlar ve programlar aracılığıyla sunulmaktadır. Bu yardımların kurumsal bir sosyal güvenlik kolu altında toplanması hem uygulama etkinliğini hem de erişim eşitliğini artıracaktır. Böyle bir yapı, ailelere yönelik desteklerin sistematik ve sürdürülebilir hâle gelmesini sağlayabilir.

İkinci olarak, mevcut yardımların daha hedefe yönelik hâle getirilmesi büyük önem taşımaktadır. Aile yardımlarının miktarı kadar, bu yardımların kimlere, ne koşullarda ve nasıl sağlandığı da makroekonomik etkinlik açısından belirleyicidir. Bu nedenle, yardım programlarının etki analizlerine dayalı biçimde tasarlanması ve düzenli olarak değerlendirilmesi önerilmektedir.

Üçüncü olarak, çalışmada sosyal küreselleşmenin ekonomik büyüme üzerindeki etkisinin güçlü olduğu görülmüştür. Bu bağlamda, sosyal politikaların küresel normlar ve değerlerle uyumlu biçimde geliştirilmesi, sosyal harcamaların ekonomik etkisini güçlendirebilir. Örneğin, uluslararası iyi uygulamaların dikkate alınması ve çok taraflı sosyal politika iş birliklerine açık olunması bu süreçte önem taşımaktadır.

Dördüncü olarak, aile politikalarının kadınların iş gücüne katılımını destekleyici biçimde yapılandırılması büyük önem taşımaktadır. Aile yardımları, kadınların hem annelik rollerini hem de çalışma yaşamındaki konumlarını etkileyen önemli bir araçtır. Bu nedenle doğum izni, çocuk bakım hizmetleri ve istihdam dostu aile politikalarının güçlendirilmesi hem sosyal eşitlik hem de ekonomik büyüme açısından olumlu sonuçlar doğuracaktır.

Çalışma bulgularında sosyal harcamaların sadece maliyet odaklı değil ekonomik büyümeyi de etkileyen ve destekleyen bir harcama kalemi olduğu görülmektedir. Bilhassa sosyal küreselleşmeye uyum sağlayan daha kapsayıcı politikalar geliştirilerek sürdürülebilir büyümeye katkı sağlanabilir.

Gelecek araştırmalar açısından ise birkaç öneri sunulabilir. Öncelikle, bu çalışma makro verilerle yürütülmüştür; mikro düzeyde, hanehalkı bazlı analizler yardımların bireysel etkilerini daha ayrıntılı ortaya koyabilir. Ayrıca, farklı ülkeleri içeren panel veri analizleriyle aile yardımı–büyüme ilişkisi refah rejimleri bağlamında karşılaştırmalı olarak incelenebilir. Son olarak, sosyal harcamaların bileşenlerine odaklanan çalışmalar, hangi harcama türlerinin büyüme üzerinde daha etkili olduğunu göstermesi açısından faydalı olacaktır.

Çıkar Çatışması Bildirimi:

Yazarlar, bu makalenin araştırılması, yazarlığı ve / veya yayınlanmasına ilişkin herhangi bir potansiyel çıkar çatışması bulunmamaktadır.

Destek/Finansman Bilgileri:

Herhangi bir finansal destek alınmamıştır.

Etik Kurul Kararı:

Bu araştırma için etik kurul kararına ihtiyaç yoktur.

KAYNAKÇA

Atatanır, H. (2011). Sosyal Güvenlik ve Aile Yardımı Uygulamaları. Çalışma İlişkileri Dergisi. 2(1). 143-169.

Bação, P., Duarte, J., & Simões, M. (2024). Social expenditure composition, inequality and growth in the OECD: Labour markets policies are most effective. Journal of Policy Modeling. https://doi.org/10.1016/j.jpolmod.2024.01.001

Banerjee, P., Arcabic, V., & Lee, H. (2017). Fourier ADL cointegration test to approximate smooth breaks with new evidence from crude oil market.

Economic Modelling, 67, 114-124. https://doi.org/10.1016/j.econmod.2016.11.004

Björklund, A. (2006). Does Family Policy Affect Fertility? Journal of Population Economics. 19(1). 3-24. [https://doi.org/10.1007/s00148-005-0024-0].

Cammeraat, E. (2020). The relationship between different social expenditure schemes and poverty, inequality and economic growth. International Social Security Review, 73(1), 101–123. https://doi.org/10.1111/issr.12236

Carole, I. (2022). Globalization and Income Inequality in Developing Countries: A GMM Approach." SN Business & Economics 2/98 (2022): 1-20.

Cooray, A., & Nam, Y. (2024). Public social spending, government effectiveness, and economic growth: An empirical investigation. Applied Economics, 57(1), 52–66. https://doi.org/10.1080/00036846.2024.2302933

Christopoulos, Dimitris K. & Miguel A. León-Ledesma (2010). Testing for Granger (Non-) Causality in a Time-Varying Coefficient VAR Model." Journal of Forecasting 29(4), 436-453.

Dağlıoğlu, S., & Bektaş, U. E. (2022). 102 sayılı ILO Sözleşmesi'ne Göre Aile Yardımı Olarak Sınıflandırılabilecek Türkiye'deki Mevcut Yardımlar. Sosyal Güvenlik Dergisi, 12(2), 327-346. https://doi.org/10.32331/sgd.1223517

Ersin, Ö., & Baş, S. (2019). Sosyal Harcamalar Ve Ekonomik Büyüme İlişkisi: Panel Eşbütünleşme ve Nedensellik Analizi. Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 36, 275–294.

Gauther, A. H. ve Hatzius, J. (1997). Family Benefits and Fertility: An Econometric Analysis. Population Studies. 51(3). 295.

Kavurmacı, A., & Gündüz, H. İ. (2023). Yaşlanmanın Aile Yardımı Harcamalarına Etkisi OECD Ülkeleri Üzerine Bir Araştırma. Sosyal Politika Calismalari Dergisi, 23(58), 11–43.

Kaya, L., & Çadırcı, Ç. (2022). Küreselleşme ve Ekonomik Büyüme Arasındaki İlişki Türkiye için Ampirik Bir Çalışma. *Bingöl Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, *6*(1), 539-560.

Kılıçarslan, Z., & Dumrul, Y. (2018). The Impact of Globalization on Economic Growth: Empirical Evidence from the Turkey. International Journal of Economics and Financial Issues, 8, 115-123.

Koç, Ö. E. & Gülşen, M. A. (2024). Sosyal Devlet Anlayışının Bir Yansıması Olarak Sosyal Harcamalar ve Ekonomik Büyüme Üzerine Etkisi: Türkiye Üzerine Ampirik Bir Çalışma. *Bulletin of Economic Theory and Analysis*, *9*(3), 809-834

Koyuncu, C., & Sarıtaş, T. (2017). Analysis of Globalization and Economic Growth for Turkey with ARDL Model. Anadolu University Journal of Social Sciences, 17, 51-66. https://doi.org/10.18037/AUSBD.417241.

Lakat, J., Kumenaung, A., Lengkong, V., & Gamaliel, H. (2025). The Relationship Between Government Expenditure and Regional Economic Growth: Evidence from Indonesia. Klabat Accounting Review. https://doi.org/10.60090/kar.v6i1.1217.24-35.

Liu, G. (2025). Social welfare and economic equality: Healthcare expenditure as a moderator. Frontiers in Public Health, 13. https://doi.org/10.3389/fpubh.2025.1547027

Malyovanyi, M., Ivanova, N., Melnyk, K., Nepochatenko, O., & Rolinskyi, O. (2018). Assessment of the social expenditure impact on the economic growth in OECD countries. Problems and Perspectives in Management. https://doi.org/10.21511/PPM.16(3).2018.31.

Oberlin, E. M., Caristo, A. M., Lagomarsino, G. ve Santos, S. (2007). Family Allowances: Policy, Practice and the Fight Against Poverty in Europe and Latin America?. Technical Report. 2. International Social Security Association.

OECD. (2022a). *Social spending*. OECD Data: https://data.oecd.org/socialexp/social- E.T(08.08.2025)

OECD. (2022b). *Family benefits public spending*. OECD Data: https://data.oecd.org/socialexp/ E.T: (08.08.2025).

Özdemir, M. Ç. ve Karabayır, İ. (2019). Sosyal Güvenlik'te Uluslararası Çalışma Standardı Olarak Almanya'da Aile Yardımları. Fırat Üniversitesi Uluslararası İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi. 3(1). 91-113.

Özkurt, İ. C. (2024). İklim değişikliğinin Türkiye'de tarımsal üretime etkisi. Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Tarım ve Doğa Dergisi, 27(Ek Sayı 1 (Suppl 1), 263-275

Öztürk, M. (2020). Türkiye'de sosyal harcamalar ve ekonomik büyüme ilişkisi. *Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, *20*(47), 497-519. https://doi.org/10.21560/spcd.vi.578493

Potrafke, N. (2018). The globalisation–welfare state nexus: Evidence from Asia. International Trade eJournal. https://doi.org/10.1111/twec.12748

Yardımcıoğlu, F., & Yayla, M. (2020). Sosyal koruma harcamalarının gelir dağılımı üzerindeki etkisi: Panel veri analizi. Avrasya Sosyal ve Ekonomi Araştırmaları Dergisi, 7(1), 265–276.

Yıldırım, A., & Cançekenoğlu, B. (2023). Küreselleşme, Ekonomik Büyüme Ve Sosyal Yardımlar Arasındaki İlişki: Panel Veri Analizi. *Ekonomi ve Yönetim Araştırmaları Dergisi*, *12*(1), 30-55.

Yurtkuran, S. (2020). Türkiye'de kirlilik sığınağı hipotezi geçerli mi? Fourier Eşbütünleşme ve Nedensellik Yöntemlerinden Kanıtlar. *Akademik Araştırmalar ve Çalışmalar Dergisi (AKAD), 13*(24), 61-77. https://doi.org/10.20990/kilisiibfakademik.873130

EXTENDED ABSTRACT

Introduction

The relationship between economic growth and social welfare policies has become a significant area of research in the modern development literature. In this context, the impact of targeted social expenditures, particularly family assistance expenditures, not only on social equality and social protection but also on economic growth is increasingly being questioned. In Turkey, family assistance comprises various forms of transfers and support for children, parents, and households. These benefits are expected to both stimulate short-term demand by increasing consumption levels and influence long-term economic dynamics such as labor force participation. Furthermore, the concept of social globalization—that is, cultural interaction, information flow, and norm transfer across countries—can have a guiding influence on social spending policies. Global social norms can have indirect but powerful effects on economic outcomes by influencing the scope, target audience, and implementation method of social assistance policies. This study examines the impact of family assistance expenditures on economic growth in Turkey between 1980 and 2022, and by analyzing this impact with the social globalization variable, it offers a new perspective to the literature.

Literature

The impact of family assistance expenditures on economic growth has been examined in the literature using different theoretical and empirical approaches. Gauthier and Hatzius (1997) analyzed the impact of social assistance on fertility rates, while Björklund (2006) emphasized that social support shapes fertility behavior. Malyovanyi et al. (2018) noted that the impact of social expenditures on growth in OECD countries varies depending on the type of expenditure, demonstrating that private expenditures are more supportive of growth. Studies such as Koyuncu and Sarıtaş (2017) and Kılıçarslan and Dumrul (2018) analyzed the impact of social globalization on economic growth in Turkey and demonstrated that social globalization generally has positive effects. Atatanır (2011) and Özdemir & Karabayır (2019) emphasized the importance of integrating family assistance into the social security system in Turkey. These studies demonstrate that the impact of social expenditures depends on the context, implementation method, and institutional capacity. In the case of Türkiye, empirical studies that examine the impact of family assistance expenditures on growth in a holistic manner within the context of social globalization are quite limited.

Data and Methodology

The primary objective of this study is to empirically analyze the impact of family assistance expenditures on economic growth in Turkey, including the social globalization variable. The study uses data on Turkiye'nin economic growth, public social expenditures for family benefits (% of GDP), and the social globalization index for the period 1980-2022. Time series analysis was used in the study, where variables were logarithmically transformed using the Eviews econometric package. The general ADF test and Fourier ADF test used in the literature were used to determine the unit root levels of the variables. According to both unit root test findings, it was determined that the series were stationary at the first difference. Cointegration of the series was examined using the Fourier ADL cointegration test developed by Banerjee et al. (2017). Coefficient estimates for the cointegrated series were determined using the FMOLS method. The Fourier ADL test aims to detect the cointegration relationship more accurately by modeling structural breaks and nonlinear changes in the series. The Fully Modified Least Squares Method (FMOLS), developed by Hansen (1992), was preferred to achieve more consistent and effective results in the long term.

Findings and Discussion

According to FADL cointegration results, there is a long-term relationship between economic growth, public spending on family benefits, and social globalization. According to FMOLS findings, the impact of public spending on family benefits and social globalization on economic growth is positive and statistically significant. A 1% increase in public spending on family benefits increases economic growth by 0.59%, while a 1% increase in social globalization increases economic growth by 1.92%. The research findings reveal that family social spending has significant impacts not only in terms of social welfare but also at the macroeconomic level. The findings demonstrate that family assistance spending in Turkey is not only a social policy tool but also a factor affecting macroeconomic performance. Furthermore, social globalization has been shown to strengthen this effect. In this context, it is recommended that:

• Family assistance programs be consolidated under a corporate social security framework,

• Designed in a targeted manner and based on impact analysis,

• Aligned with global norms,

• Structured to support women's labor force participation.

This study contributes to the literature by analyzing the relationship between family assistance spending and economic growth in Turkey, for the first time, using the social globalization variable. Future studies using micro-level data can reveal the individual-level effects of family assistance in more detail.